

posudek oponenta

Petra Potůčková zvolila aktuální téma: ohlíží se za loňským českým předsednictvím EU a srovnává jej s předsednictvím francouzským, které mu bezprostředně předcházelo.

V úvodu autorka pojednává o Radě a o institutu jejího předsednictví, přičemž reflektuje i změny, které přinesla Lisabonská smlouva. Dále se věnuje několika faktorům, o nichž předpokládá, že mohou předsednictví ovlivňovat – politický systém, geografická poloha a velikost příslušné předsednické země. Jádrem práce je rozsáhlá kapitola 4, v níž autorka nejprve podrobně pojednává o každém z obou předsednictví zvlášť a následně je porovnává. Soustředí přitom na fázi přípravy, stanovené priority, samotný průběh předsednictví a jeho úspěšnost. Bere v úvahu nejen faktory uvedené v kapitole 3, ale také další aspekty. Komparace je zdařilá, vyvážená, zřetelně jsou z ní patrné jak podobnosti, tak také odlišnosti obou předsednictví. Autorka systematicky objasňuje i jejich příčiny. Práce je zakončena závěrečným shrnujícím zhodnocením výsledků obou předsednictví. Po obsahové stránce je práce dobře strukturovaná a úspěšně zvládnutá (až na drobnosti jako ne zcela přesný výklad pojmu „kohabitace“ na str. 18).

Po stránce metodologické se jeví jako poněkud problematická práce se zdroji, resp. způsob jejich citování. Často není jasné, zda autorka doslovně cituje cizí zdroj, nebo jej parafrázuje. V poznámkách pod čarou používá výraz „přeloženo z...“, ale při srovnání se zdrojovým textem konstatujeme, že jde o kombinaci obou postupů (např. str. 23 a dále). Poznámka 29 (na str. 24) odkazuje na zdroj, v němž jsem ale odpovídající informace nenašla. Jak bylo v práci využito tištěných zdrojů uvedených v závěrečné bibliografii? V práci jsou velmi sporadicky citovány asi jen tři z těchto titulů, na ostatní se autorka neodvolává.

Úroveň práce také zbytečně snižují časté chyby v interpunkci (jiná gramatická pochybení jsou ojedinělá) a občasné lexikální přehmaty jako označení Francie za „laicistickou“ republiku (místo laickou), str. 18; podvědomí (místo povědomí), str. 19; „tour de capitals“ (místo capitales), str. 29; odstřelovat (místo ostřelovat), str. 34; označení aféry s Entropou za „první z kolapsů českého předsednictví“ na str. 34 (české předsednictví, jak vyplývá z celé práce, bylo v zásadě úspěšné, nezkolabovalo ani jednou, natož vícekrát); „ministr imigrace“, str. 26; po dvanácté (místo podvanácté), str. 37. Rušivě působí i nadužívání velkých písmen pod vlivem francouzštiny (Prezident, První ministr aj.) a opět zřejmě překladem z francouzštiny zapříčiněná nesrozumitelnost některých vět („přinést Spojené státy do Evropy“, str. 19; „aby bylo předsednictví prováděno v blízkosti občanů“, str. 24; druhá věta posledního odstavce na str. 25). Očekávala bych, že pro překlad pojmů v glosáři autorka využije v první řadě specializovaného slovníku (zejména Čtyřjazyčný slovník práva Evropských společenství) či Databáze závazných termínů pro české překlady právních předpisů ES (součást informačního systému ISAP).

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

K. Drsková